

Scurtă biografie a lui Don Giacomo Alberione, fondatorul Familiei Pauline

Minunata poveste dintre Dumnezeu și preotul don Giacomo Alberione începe la San Lorenzo din Fossano (Cuneo, Italia), la 4 aprilie 1884, când Giacomo se naște într-o casă mică de țară.

A doua zi primește marele dar al Botezului în capela dedicată sfântului Laurențiu. Familia Alberione este condusă de tatăl Michele și mama Teresa Allocco. O familie de bieți țărani, profund creștină și muncitoare, care oferă cu credință fiilor o bună educație pentru muncă și o încredere de nezdruncinat în Providență.

Planul lui Dumnezeu pentru Giacomo începe foarte devreme, la vârsta de 8 ani. „*Mă voi face preot!*”, iată răspunsul clar și hotărât pe care micuțul îl dă la școală, învățătoarei Rosa Cardona, când a fost întrebat ce vrea să se facă atunci când va fi mare. Începând de atunci totul se va orienta în această direcție.

Îndrumat de paroh în înțelegerea propriei vocații, la 16 ani Giacomo intră în Seminarul din Alba și curând îl întâlnește pe cel care îi va fi părinte spiritual și prieten, preotul Francesco Chiesa.

La sfârșitul Anului Sfânt 1900, Giacomo percepe cu mai multă claritate planul lui Dumnezeu cu privire la viața lui. În noaptea de 31 decembrie 1900, care desparte cele două secole, rămâne în adorație în fața Sfântului Sacrament timp de patru ore. Se simte „*profund obligat să facă ceva pentru Domnul și pentru oamenii din noul secol*”.

La 29 iunie 1907 este sfințit preot. Urmează o scurtă, dar hotărâtoare experiență ca vicar în parohia Sf. Bernard din Narzole (Cuneo).

În cele câteva luni de apostolat pastoral, îl cunoaște pe tânărul Giuseppe Giaccardo care va fi pentru el ca un fiu, frate și ucenic, dar mai ales un mare colaborator în vestirea Evangheliei, așa cum a fost Timotei pentru Apostolul Paul. Tot la Narzole, don Alberione dobândește maturitate în înțelegerea vocației și a misiunii femeii în Biserică și în societate.

2

congregația **Fiii Sfântului Paul** (Pauline 1915). Încet, dar hotărât, printre greutăți de tot felul, se conturează apostolatul paulin.

De fapt, în decembrie 1918 pleacă la Susa, un sătuc din nordul Italiei, primul grup de tinere care, împreună cu Teresa Merlo, dau naștere unei istorii bogate în credință și entuziasm apostolic.

În iulie 1923, un nor întunecat pare să pună capăt însă tuturor viselor. Don Alberione se îmbolnăvește grav și fără speranțe de vindecare. Dar contrar oricărei previziuni, don Alberione își revine miraculos. Va spune: „*Sfântul Paul m-a vindecat*”. Din acel moment, în capelele Pauline vor fi afișate cuvintele pe care într-o viziune specială Învățătorul divin le adresează Fondatorului: „*Nu vă temeți. Eu sunt cu voi. De aici vreau să luminez. Trăiți într-o continuă convertire*”.

În 1924 ia naștere cea de-a doua congregație feminină: **Ucenicele Învățătorului Divin**, dedicate apostolatului euharistic, sacerdotal și liturgic.

Don Alberione caută între timp modalitățile cele mai rapide de a transmite mesajul evanghelic tuturor oamenilor, mai ales celor de departe și mulțimilor. Astfel va începe tipărirea unei serii de reviste.

În 1926 se concretizează întemeierea primei Case „filiale” la Roma, urmată în anii ce vor veni de întemeierea multor altor case în Italia și în străinătate.

4

Mai târziu, în Seminarul din Alba, va deveni părinte spiritual al seminaristilor și maestrul lor. Tânărul preot se roagă mult, studiază, se dedică predicării, catehezei și conferințelor în parohiile din dieceză.

Acordă o atenție specială semnelor timpurilor și nevoilor omului modern, întrebându-se: „*Încotro se îndreaptă această umanitate, spre ce țintă se îndreaptă? Va fi ea mântuită sau pierdută pentru totdeauna?*”

Domnul îl călăuzește într-o misiune nouă, aceea de a vesti Evanghelia tuturor popoarelor, asemenea apostolului Paul, folosind toate mijloacele de comunicare socială.

În 1910, Don Alberione înțelege că această misiune de a-L oferi pe Cristos lumii trebuie să fie asumată și împlinită de persoane consacrate.

La 20 august 1914, pe când moare la Roma Sfântul pontif Pius X, don Alberione întemeiază la Alba „**Familia Paulină**”, începând cu **Societatea Sfântul Paul**. Totul se realizează în mod simplu: don Alberione se

simte un instrument al lui Dumnezeu, tăcut și umil.

Teresa Merlo este prima tânără care răspunde la propunerea lui don Alberione de a întemeia

3

În octombrie 1938, don Alberione întemeiază cea de-a treia congregație feminină: **Surorile lui Isus, Păstorul cel Bun**, destinate misiunii de a acorda sprijin pastoral direct parohiilor.

Cel de-al doilea război mondial (1940-1945) reprezintă un moment greu, dar don Alberione nu se oprește aici.

Activitatea va fi reluată la sfârșitul lui 1945, cu lungi călătorii în jurul lumii, cu scopul de a întâlni și încuraja frați și surori. În 1954 se sărbătorește 40 de ani de la întemeiere. Cu această ocazie don Alberione reușește să vorbească despre el însuși și să încredințeze fiilor lui scrierea ce va fi publicată cu titlul: „*Abundantes divitiae gratiae suae*” – „*Bogățiile îmbelșugate ale harului Său*” – și care este considerată astăzi „*istoria carismatică a Familiei Pauline*”.

O dată cu întemeierea celei de-a patra congregații feminine: **Institutul Regina Apostolilor** pentru vocații (Apostoline), dedicate apostolatului vocațional (1959) și în anul 1958 a **Institutelor Sfântul Gabriel Arhanghelul, Maria Ss. Annunziata, Isus Preot, Santa Familia** și asociația **Colaboratorilor**, se completează marea „arbore” al Familiei Pauline, plănuită și dorită de Dumnezeu.

În anii 1962-1965, Alberione este protagonistul tăcut, dar foarte atent al Conciliului Vatican II. O zi specială este 4 decembrie 1963, în care este emis

5

Decretul conciliar „Inter Mirifica” despre mijloacele de comunicare socială, care trebuie să fie utilizate ca mijloace de evanghelizare.

Secretul întregii activități a fost viața lui interioară, pentru care și-a dat adevărul deplin la cuvintele Apostolului Paul: „Viața mea este în Cristos!”

Veneratul don Giacomo Alberione moare la vârsta de 87 de ani, la 26 noiembrie 1971.

Ultimele ceasuri ale lui don Alberione au fost mângâiate de vizita și de binecuvântarea Papei Paul al VI-lea. La 25 iunie 1996, Sfântul Părinte Ioan Paul al II-lea semnează Decretul prin care sunt recunoscute virtuțile eroice ale lui don Giacomo Alberione. La 27 aprilie 2003, în urma recunoașterii miracolului, Sfântul Părinte însuși îl proclamă fericit. Astfel, don Alberione a încredințat prin viața lui un drum luminos spre sfințenie întregii Familii Pauline și întregii Biserici.

6

Istoria noastră

Rădăcinile istorice ale Institutului Maria Ss. Annunziata, prind viață la începutul secolului XX, prin experiența avută de Don Giacomo Alberione în timpul adorației euharistice numite „noaptea de lumină”.

Institutul nostru s-a născut din Euharistie în acea noapte de har, așa cum din Euharistie este născută întreaga Familie Paulină, dar fondarea Institutului are loc la finele anului 1950.

Prin Constituția Apostolică „Provida Mater Ecclesia” promulgată de Sfântul Părinte Pius al XII-lea în 1947, Sfântul Scaun a recunoscut solemn Institutele Seculare.

8

„Imitatoare ale Mariei și martore ale misterului Întrupării”

Institutul Maria Ss. Annunziata fondat de Fericitul Giacomo Alberione și agregat la Societatea Sfântul Paul, reprezintă unul din cele 10 ramuri ale Familiei Pauline.

Din acest Institut fac parte femeile consacrate lui Dumnezeu, care practică sfaturile evanghelice și care trăiesc consacrarea lor în mijlocul lumii, adică în ambientul familial, de muncă, în dieceză și în parohie. În exterior nu se disting prin niciun semn particular, adică nu poartă o uniformă, și nu trăiesc în comunități, dar sunt strâns legate – prin întâlniri de formare, rugăciune și fraternitate.

Trăiesc în lume, dar nu aparțin acesteia. Rămânând fiecare în ambientul său, ele au posibilitatea de a-L comunica pe Isus Cristos în toate ramurile sociale.

Viața lor se desfășoară în binomul Contemplație și Acțiune. Forța pentru a trăi propria vocație și misiune o iau din Cuvântul lui Dumnezeu, din Euharistie, din intimitatea cu Fecioara Maria și Sfântul Apostol Paul.

7

Don Alberione a văzut în acest document o confirmare a ceea ce de mult dorea în inima sa, și anume fondarea a trei Institute Seculare fără de care, spune el, Familia Paulină nu ar fi fost completă:

- Isus Preot pentru preoții diecezani;
- Maria Ss. Annunziata pentru femeile consacrate
- Sf. Arhanghel Gabriel pentru bărbații consacrați.

În cuvinte puține, dar foarte importante, fondatorul definește această vocație: „suflete aprinse de iubire pentru Dumnezeu, care transformă toată viața lor în apostolat”.

În vara anului 1958, Fondatorul ține primul curs de exerciții spirituale pentru 12 tinere, care aderă la noul mod de a trăi consacrarea. Și astfel ia naștere Institutul Maria Ss. Annunziata.

În aprilie 1960, după 2 ani de la fondare, Papa Ioan al XXIII-lea aprobă cele trei institute de viață seculară consacrată ca „agregate” la Societatea Sfântul Paul.

Astăzi, la 50 de ani de la fondare, Institutul este prezent în 20 națiuni și numără 650 de membri. În Italia se compune din 26 de grupuri distribuite în diverse zone.

Spiritualitatea și misiunea noastră

Din voința fondatorului, cele 10 Institute care compun Familia Paulină, ținând cont de specificul

9

fiecăruia, sunt unite între ele printr-un Proiect unitar – spiritualitate și misiune comune.

El ne-a creat ca pe „*un singur trup în Cristos și în Biserică*”.

Acest trup are:

- origine comună: tabernacolul „*Sunteți născuți din Euharistie și Cuvântul lui Dumnezeu*”.
- spiritualitate comună: „*Să trăim în totalitate Evanghelia, să trăim în Isus Cristos Învățătorul Divin, care este Calea, Adevărul și Viața, așa cum l-a înțeles Sfântul Apostol Paul*”.
- misiunea comună: „*Să-L dăm lumii pe Isus Învățătorul, Calea, Adevărul și Viața, tuturor oamenilor cu toate mijloacele oferite de progresul tehnic*”.

Don Alberione se ocupă să îndrume, să formeze, să orienteze pe frați și pe surori în vocația și în misiunea paulină.

Se conturează pentru tinerele congregații religioase liniile fundamentale ale spiritualității apostolice: Isus Învățător și Păstor, Cale, Adevăr și Viață (după Ioan 14, 6 și Ioan 10), Maria, Regina Apostolilor (Fapte 2) și Sfântul Apostol Paul, care în mod particular indică specificitatea Familiei Pauline.

Într-un mic volum compus în anii '30 cu titlul: **Donec formetur Christus in vobis**, „*până când Cristos va lua formă în voi*”, Don Alberione trasează scopul itinerarului paulin. Cristos trebuie să fie lăsat să capete

10

formă în mintea, inima, creativitatea și în viața de zi cu zi a oricărui paulin și a oricărei pauline, dar și a oricărui destinatar al misiunii pauline în lume

Spiritualitatea și misiunea noastră de comunicare sunt aceleași cu cele ale întregii Familii Pauline, dar cum în trup fiecare mădular are un scop, tot astfel în Familia Paulină fiecare Institut are o identitate proprie.

Identitatea specifică Anunțiatinelor

Fondatorul însuși, la un curs de exerciții spirituale ținute în anul 1959 le-a enunțat Anunțiatinelor – așa le-a denumit încă de la început, prin cuvinte pline de zel, specificul profund al misiunii lor în cadrul Familiei Pauline și al Bisericii:

„*De ce vă numiți Anunțiatine? Are vreun sens acest nume? Nu este întâmplător: Bunavestire este de fapt Întruparea Fiului lui Dumnezeu, momentul în care Maria a spus: „Fie mie după cuvântul Tău”. Este cel mai mare eveniment din istorie, pentru că în acel moment a început răscumpărarea noastră. Este cel mai frumos nume*”. (MCS p.180)

Institutul Maria Ss. Annunziata strâns legat de misterul Întrupării lui Dumnezeu, găsește în acesta secretul misiunii și identității sale profunde.

Fondatorul însuși sintetizează aceasta în două puncte fundamentale:

11

1) Fecioria și maternitatea spirituală: „*În aceasta constă semnul iubirii pe care Dumnezeu o are pentru voi*”.

Anunțiatinele sunt chemate prin vocația lor să fie „*Imitatoarele Mariei și martore ale misterului Întrupării*” și „*să-L dăruiască pe Isus Învățătorul, Calea, Adevărul și Viața, după exemplul Mariei*” (Fericitul Alberione).

Viața lor este o prelungire a „da”-ului Mariei în Biserica de astăzi.

Fericitul Alberione, asociindu-le marelui mister al Întrupării, a vrut să le încredințeze inimii Fecioarei Maria a Bunevestiri, ca să învețe direct de la Ea să trăiască curăția pentru împărăția cerului și maternitatea spirituală.

2) „*Al doilea mare semn de iubire pe care Domnul îl manifestă față de voi este acela că puteți desfășura orice tip de apostolat posibil, adaptat condiției personale*”.

Toate tipurile de apostolat... dar trăite cu o inimă de mamă și cu pasiunea și zelul Sfântului Paul.

Anunțiatinele trăiesc în mijlocul lumii, fără a se distinge în exterior cu nimic, dar cu dorința în inimă de a fi plămădă care dospește și sare care dă gust realității în care se găsește. Ele acționează conștiente că bunătatea, consecvența vieții, răbdarea și iubirea sunt

12

modul cel mai eficace de a arăta că Dumnezeu există și că iubește cu intensitate pe fiecare persoană.

În orice ambient acționează Anunțiatinele, fie că ocupă posturi de responsabilitate, fie că trăiesc în liniștea familială – îngrijind părinți bolnavi, prin oferirea suferințelor de pe un pat de spital, sau printr-o muncă umilă și neînsemnată – oriunde caută să-L ducă pe Isus, Calea, Adevărul și Viața, Unicul Învățător și singura mântuire a omului.

Dacă au posibilitate și mijloace, ele folosesc instrumentele cele mai moderne de comunicare pentru a-L anunța pe Cristos și Evanghelia sa. Calea cea mai eficace a Anunțiatinei, prin care străbate acolo unde tehnica nu poate ajunge, este însă aceea de a-L anunța pe Cristos cu o inimă de mamă, cu însăși inima Mariei, și să facă cunoscut tuturor drumul cel mai ușor și sigur pentru a ajunge la Isus, pe care însuși Isus l-a ales pentru a veni la noi: Maica Sa.

Și cât de des repetă Don Alberione:

„*Lumea nu ajunge la Cristos pentru că nu se apropie îndeajuns de cale, care este Sfânta Maria. Ea este calea cea mai ușoară și sigură pentru a intra în atmosfera divină și pentru a fixa viața lui Cristos în noi... Aveți nevoie de Isus: vi-L dăruiește Maria*”.

Institutul Maria Ss. Annunziata este într-adevăr vocație dăruită Bisericii de Duhul Sfânt.

13

RUGĂCIUNI

Către Preasfânta Fecioară Maria a Bunevestiri

Toate generațiile te numesc fericită, o Marie.
Tu l-ai crezut pe arhanghelul Gabriel, și în tine s-au
împlinit toate marile lucruri pe care el ți le vestise.
Sufletul meu și toată ființa mea te laudă, Marie.
Ai crezut în Întruparea Fiului lui Dumnezeu în sânul
tău feciorelnic și ai devenit maica lui Dumnezeu.
A răsărit atunci ziua cea mai fericită din istoria
omenirii. Omenirea l-a primit pe Învățătorul divin,
Preotul unic și veșnic, Ostia de ispășire, Regele
universal.
Credința este darul lui Dumnezeu și izvorul oricărui
bine. O Marie, dobândește-ne și nouă o credință
vie, fermă, plină de fapte: credința care mântuiește
și sfințește.
Credința în Biserică, în Evanghelie, în Viața
veșnică.
Dă-ne să medităm cuvintele Fiului tău binecuvântat,
așa cum tu le-ai păstrat în inima ta și le-ai trăit cu
sfințenie.
Fă ca Evanghelia să fie predicată tuturor.
Să fie primită cu supunere pentru ca toți să devină
fii ai lui Dumnezeu în Isus Cristos. Amin.

14

Invocații către Isus Învățătorul

Isuse Învățătorule,
sfințește rațiunea mea
și sporește credința mea.
Isuse, învățător al Bisericii,
atrage-i pe toți la școala iubirii tale.
Isuse Învățătorule, eliberează-mă de greșală,
de gândurile deșarte și de întunericul cel veșnic.
Isuse, cale între noi și Tatăl,
îți ofer totul și aștept totul de la Tine.
Isuse, cale de sfințenie,
fă-mă asemenea Ție.
Isuse cale, fă-mă desăvârșit,
asemenea Tatălui din ceruri.
Isuse viață, trăiește în mine,
pentru ca eu să trăiesc în tine.
Isuse viață, nu permite
să mă despart de tine.
Isuse viață, fă să trăiesc de-a pururi
bucuria iubirii tale.
Isuse adevăr, fă să fiu lumină în lume.
Isuse cale, fă să fiu exemplu
și model pentru suflete.
Isuse viață, prezența mea
să poarte pretutindeni har și mângâiere.

15

Rugăciune către Sfântul Paul pentru națiune

Sfinte Paul, învățătorul neamurilor,
privește cu iubire această națiune și pe fiii
săi. Inima ta s-a deschis pentru a primi și
a îmbrățișa toate popoarele în îmbrățișarea păcii.
Acum, iubirea lui Cristos să te îndemne din ceruri
să-i luminezi pe toți cu lumina Evangheliei și să
instaurezi împărăția iubirii.
Inspiră chemări la viața consacrată, mângâie pe cei
ce lucrează în opera de evanghelizare și fă toate
inimile docile față de dumnezeiescul Învățător.
Fă ca acest popor să afle din ce în ce mai mult în
Cristos Calea, Adevărul și Viața; să strălucească
lumina Sa dinaintea lumii și națiunea să caute mereu
Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Sa.
Sfinte Apostol, luminează-ne, mângâie-ne
și binecuvântează-ne pe noi toți. Amin.

Istituto „Maria Santissima Annunziata”

Via Antonino Pio, 40 - Roma - Italia

România: Aleea Poiana Vadului 3, sector 6, București

Tel: 0726.152.142 - Chiriță Consuela

<http://www.annunziatine.org> - E-mail: consu.imsa@gmail.com

www.annunziatine.org - consu.imsa@gmail.com

Libretto preparato dalle Paoline di Bucarest